

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Aleše Sabola a Mgr. Jana Ferfeckého v právní věci

žalobce: **H.S.**
bytem XYZ,

zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP
1409026/2018/Hoc

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobou ze dne 16. 1. 2020, podanou u Městského soudu v Praze dne 21. 2. 2020, se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, která má spočívat v tom, že žalovaný v

zákonně lhůtě nevydal rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 1409026/2018/Hoc.

2. Žalobce se domáhá vydání rozsudku, kterým by soud žalovanému uložil vydat do 15 dnů od právní moci rozsudku meritorní rozhodnutí v uvedeném řízení.

II. Žaloba

3. Žalobce v podané žalobě uvedl, že žalovaný vydal v uvedené věci dne 7. 3. 2019 příkaz pod čj. MHMP 1409026/2018/Hoc (dále též „**Příkaz**“), proti němuž podal žalobce odpor. Učinil tak podle žalobce v zastoupení společností Pomáháme a chráníme, s.r.o., IČO: 243 17 594, se sídlem (toho času) Smetanovo nábřeží 327/14, Praha 1 (dále jen „**Pomáháme a chráníme, s.r.o.**“), za kterou jednal P.K. Odpor byl nejprve podán elektronicky nepodepsaným e-mailem, dne 15. 3. 2019, následně byl v pětidenní lhůtě, dle § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), potvrzen podáním datovou schránkou. K potvrzení podání odporu byla podle žalobce též připojena 1) plná moc od žalobce ve prospěch společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., 2) smlouva o převodu obchodního podílu společnosti a 3) rozhodnutí jediného (nového) vlastníka společnosti o jmenování jednatele (právnícké osoby), již pro výkon funkce jednatele zastupuje právě P.K. Odpor byl tedy podle žalobce podán bezvadně, ve lhůtě pro podání odporu, osobou k tomu oprávněnou, která doložila své oprávnění k jednání.
4. Žalovaný následně podle žalobce pokračoval v řízení a nařídil ústní jednání. Posléze však žalovaný změnil své stanovisko a písemností ze dne 14. 5. 2019, čj. MHMP 851269/2019/Hoc vyrozuměl žalobce o tom, že Příkaz nabyl právní moci, neboť za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., podal odpor P.K., u nějž však správní orgán nemá za prokázané, že mohl jednat za společnost, když dle obchodního rejstříku je jednatelem společnosti P. D.
5. Žalobce namítl, že u informací obsažených v obchodním rejstříku se presumuje jejich správnost. Obchodní rejstřík je dle žalobce „*nadán formální i materiální publicitou*“, přičemž „*presumpce správnosti záznamů v obchodním rejstříku (materiální publicita) je vyvratitelnou právní domněnkou*“. Žalobce měl za to, že prokázal opak, když předložil listiny, ze kterých se podávalo, že aktuální osobou, která je oprávněná jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., je P.K. Žalobce tedy podle svého přesvědčení prokázal oprávnění P.K. k jednání jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. Učinil tak listinami, které jsou k tomu určeny, tedy rozhodnutím jediného společníka o jmenování do funkce jednatele, které předložil ve formě autorizované konverze (tedy s platností originálu), přičemž podpis jediného vlastníka byl úředně ověřen.
6. I v případě, že by se žalobce se svou argumentací mýlil, by pak podle žalobce „*platil druhý argument*“, totiž že P.K. byl oprávněn jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., z titulu pověřeného zaměstnance, což žalobce doložil správnímu orgánu bezprostředně poté, co správní orgán vyjádřil (po třech měsících ode dne podání odporu) o odporu pochybnost, a sice podáním ze dne 16. 5. 2019, a tedy včas.

7. Konečně měl žalobce za to, že pokud by se mýlil v obou svých výše uvedených argumentech, bylo povinností žalovaného vyzvat zástupce žalobce k tomu, aby doložil, že P.K. je oprávněn jeho jménem jednat. Žalobce však trval na tom, že tuto skutečnost doložil více než dostatečně, když doložil, že 1) je P.K. oprávněn jménem zástupce žalobce jednat z titulu funkce jednatele, 2) je oprávněn jménem zástupce žalobce jednat z titulu funkce pověřeného zaměstnance a 3) správní orgán doručoval písemnosti do datové schránky zmocněnce žalobce, společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., která tyto písemnosti akceptovala (nijak se neohrazovala, že by ve věci učinila úkony). Správní orgán tedy nemohl mít podle žalobce žádnou pochybnost o tom, že za zástupce žalobce jednala oprávněná osoba, tedy že odpor byl podán řádně jménem žalobce.
8. Žalobce uzavřel, že s ohledem na uvedené vznikla žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve lhůtě nejpozději 60 dnů ode dne zahájení řízení, dle § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o odpovědnosti za přestupky**“). Žalovaný tuto povinnost nesplnil a rozhodnutí nevydal. Proto se žalobce poté, co marně vyčerpал prostředky ochrany proti nečinnosti ve správním řízení, domáhá ochrany svých práv u soudu.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 14. 4. 2020, doručeném soudu dne 17. 4. 2020, konstatoval, že dne 12. 9. 2018 odeslal výzvu k uhrazení určené částky žalobci jako provozovateli vozidla za nezastavení vozidla na signál s červeným světlem „Stůj!“ dne 17. 8. 2018 v 18:01 hodin v křižovatce ulic Průmyslová a Poděbradská v Praze 9. Určená částka nebyla ve stanovené lhůtě uhrazena. Proto zaslal dne 14. 12. 2018 žalobci opakovanou výzvu k sdělení totožnosti řidiče v daném místě a čase, na níž provozovatel vozidla nijak nereagoval; proto byla věc přestupku řidiče odložena (dne 7. 3. 2019, čj. MHMP 436929/2019/Hoc).
10. Následně vydal žalovaný Příkaz o uložení pokuty žalobci jako provozovateli vozidla v souladu s § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o silničním provozu**“). Dne 15. 3. 2019 pak obdržel žalovaný odpor zaslaný emailem z adresy X, který neobsahoval žádný text ani přílohu, jen v předmětu podání bylo uvedeno „*Podávám odpor. H.S., XYZ*“, přičemž žalovaný jen zcela náhodně spároval toto podání neobsahující žádné číslo jednací ani spisovou značku k předmětné věci. Podání nebylo podle žalovaného elektronicky podepsáno ani nebyla přiložena plná moc.
11. Žalovaný dále konstatoval, že dne 20. 3. 2019 bylo z datové schránky pana P.K. odesláno shodné podání (printscreen obrazovky) s přiloženou plnou mocí udělenou žalobcem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. a dalšími podklady, jež měly dokládat oprávnění pana P.K. k jednání za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o.
12. Podle žalovaného bylo posléze dne 2. 4. 2019 do datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. ve věci žalobce zasláno předvolání k ústnímu jednání na den 25. 4. 2019. K nařízenému ústnímu jednání se ani žalobce ani nikdo jiný nedostavil a správní orgán

projednal věc v nepřítomnosti obviněného. S ohledem na právní názor vyslovený nadřízeným správním orgánem byl však spis posléze doplněn o pomocné materiály týkající se totožných věcí vedených u správního orgánu, a které tudíž žalovanému byly známy z jeho úřední činnosti, přičemž žalovaný rozhodl o nicotnosti veškerých úkonů učiněných po vydání Příkazu a opatřil Příkaz doložkou právní moci. O skutečnosti, že Příkaz nabyl právní moci dne 16. 3. 2019, pak žalovaný informoval žalobce dne 14. 5. 2019.

13. Žalovaný poukázal na to, že součástí spisu jsou výpis z obchodního rejstříku pořízený dne 22. 5. 2019, ze kterého bylo zjištěno, že jediným jednatelem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. je stále paní P. D. V obdobné věci již nadto podle žalovaného rozhodl nadřízený správní orgán pod čj. 463/2019-160-SPR/3 tak, že osobu pana P.K. neuznal jako osobu oprávněnou jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., přičemž tímto závazným právním názorem Ministerstva dopravy byl žalovaný povinen řídit se i v „dalších stejných řízeních“. Proto dospěl k právnímu názoru, že odpor nebyl podaný oprávněnou osobou, a veškeré další kroky v řízeních tak byly neúčelné a nesprávné.
14. Žalovaný poukázal na okolnosti dalšího postupu správních orgánů ve věci žádosti žalobce podle § 34 odst. 4 správního řádu s tím, že proti rozhodnutí Ministerstva dopravy brojí žalobce žalobou vedenou u zdejšího soudu pod sp. zn. 5 A 3/2020.
15. Žalovaný zdůraznil, že mu není známo, že by ve věci byla podána žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Domníval se, že žalobce tedy nevyčerpal veškeré možné prostředky ochrany, a tudíž je žaloba nepřipustná.
16. Podle žalovaného je zřejmé, že společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., se jako zmocněnec žalobce pokoušela různými způsoby řízení zatížit a paralyzovat. Stejný postup, jako v daném případě, zvolila podle žalovaného předmětná společnost jako zmocněnec účastníka řízení v desítkách dalších řízení o přestupcích provozovatelů vozidel (žalovaný v této souvislosti poukazoval na konkrétní řízení, v nichž k tomu mělo dojít). Naprosto totožná věc je pak podle žalovaného zdejším soudem vedena pod sp. zn. 11 A 181/2019.
17. Žalovaný doplnil, že ke skutečné změně jednatele ve společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. došlo až dne 14. 6. 2019, tj. teprve půl roku po avizované změně jednatele. Současným jednatelem společnosti je občanské sdružení Ochrana řidičů o.s., které při výkonu funkce zastupuje pan M. P., nikoliv pan P.K..
18. Žalovaný uvedl, že uvedený postup zvolil z důvodu pokynu nadřízeného správního orgánu i s ohledem na závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, čj. 4 As 113/2018 - 39. Podle žalovaného je zřejmé, že žalobce si byl velmi dobře vědom skutečnosti, jakého zmocněnce si zvolil pro dané řízení. Pokud by skutečně chtěl, aby jej v řízení zastupoval pan P.K., jistě by tomuto „profesionálovi“ udělil plnou moc. Skutečnost však byla dle žalovaného jiná, plná moc byla udělena právnické osobě, přičemž taktikou „údajných řetězených zmocněnců“ bylo „obstruovat řízení a uměle jej prodloužit až do prekluze skutku“, o čemž „nakonec vypovídá i poslední zvolený zmocněnec Ing. J., který dlouhodobě zastupuje v řízeních a je napojen na další „profesionály“ fyzické či právnické osoby“.
19. Žalovaný trval na tom, že není s přihlédnutím ke všem uvedeným skutečnostem nečinný. Znovu zdůraznil, že P.K. se nikdy nestal jednatelem společnosti Pomáháme a chráníme,

s.r.o., přičemž správní orgán dospěl k závěru, že není ani žádným způsobem v zaměstnaneckém poměru k uvedené společnosti. I Městský soud v Praze ostatně takový postup označil podle žalovaného za obstrukční a pana P.K. odmítl v rozsudku ve věci sp. zn. 15 A 95/2019 uznat za osobu oprávněnou jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze posoudil předmětnou žalobu jako žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného podle části třetí druhého dílu hlavy druhé s. ř. s. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. O podané žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem výslovně souhlasili, přičemž ve věci nebylo třeba s ohledem na mezi účastníky nesporný skutkový stav provádět dokazování.
21. Soud doplňuje, že žalobce obsahem příloh žaloby doložil, že dne 15. 6. 2019 podal k Ministerstvu dopravy žádost o opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu a splnil tak podmínku přípustnosti žaloby proti nečinnosti.
22. Městský soud v Praze tedy přistoupil k věcnému posouzení žalobní argumentace, přičemž v souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
23. Soud připomíná, že podle § 79 odst. 1 s. ř. s. „*ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*“ Podle odst. 2 téhož ustanovení je žalovaným „*správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.*“ V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je přitom soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být v řízení (vedeném v dané věci z moci úřední) vydáno.
24. V projednávané věci žalobce tvrdil, že žalovaný je v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 1409026/2018/Hoc povinen vydat meritorní rozhodnutí, neboť správním orgánem vydaný Příkaz byl *ex lege* zrušen podáním odporu a rozhodnutí tedy nebylo doposud vydáno. Podstatou sporu mezi účastníky v předmětné věci je právě posouzení otázky, zda měl žalovaný vést řízení o přestupku a v tomto řízení vydat rozhodnutí, či zda se Příkaz stal pravomocným rozhodnutím.
25. Podle § 90 odst. 1 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem.
26. Podle § 150 odst. 3 správního řádu „*proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřípustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřípustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí*

začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím“.

27. Podle § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že „pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení“
28. Z § 30 odst. 1 správního řádu se podává, že, *jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona*“, tedy dle § 21 o. s. ř.
29. Soud ze správního spisu ověřil, že dne 7. 3. 2019 vydal žalovaný žalobci (jako provozovateli vozidla) příkaz o uložení pokuty čj. MHMP 437464/2019/Hoc, za naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. V poučení Příkazu uvedl, že proti němu lze podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Tento Příkaz byl žalobci doručen dne 7. 3. 2019 do jeho datové schránky. Proti Příkazu v předmětné věci byl dne 15. 3. 2019 podán odpor z e-mailové schránky X. V odporu proti Příkazu, podaném formou e-mailové zprávy bez zaručeného elektronického podpisu, bylo toliko v předmětu emailové zprávy uvedeno: „*Podávám odpor. H.S., XYZ*“. Následně bylo dne 20. 3. 2019 z datové schránky pana P.K. pod označením „*K. - potvrz odporu S.*“ doručeno stejné podání (print screen obrazovky) spolu s plnou mocí udělenou žalobcem společností Pomáháme a chráníme, s.r.o., rozhodnutím právnické osoby Ochrana řidičů o.s., jako jediného společníka obchodní společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. ze dne 23. 11. 2018 o odvolání paní P. D. z funkce jednatelky, o jmenování právnické osoby Ochrana řidičů o.s. novým jednatelem a o zmocnění P.K. zastupovat právnickou osobu Ochrana řidičů o.s., při výkonu funkce jednatele, a též smlouva o převodu obchodního podílu mezi P. D. a právnickou osobou Ochrana řidičů o.s. ze dne 23. 11. 2018.
30. Ze spisu dále vyplývá, že žalovaný následně předvoláním ze dne 2. 4. 2019, čj. MHMP 593549/2019/Hoc, předvolal žalobce k ústnímu jednání nařízenému na den 25. 4. 2019. Předvolání bylo doručeno do datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. Ve spisu je dále založen protokol o ústním jednání ze dne 25. 4. 2019, čj. MHMP 751234/2019/Hoc, k němuž se žalobce ani jeho zástupce nedostavili. Dne 14. 5. 2019 vydal žalovaný oznámení čj. MHMP 851269/2019/Hoc, o nabytí právní moci Příkazu o uložení pokuty ze dne 7. 3. 2019, jež bylo doručeno žalobci do jeho datové schránky téhož dne. Ve spisu jsou přitom dále kromě odpovědi Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 5. 2019, čj. 42013/454959/19/213/007/Luk/2645 na dožádání žalovaného, dle níž není společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., vedena v evidenci registru zaměstnavatelů, založeny výpis z obchodního rejstříku jmenované společnosti ze dne 10. 5. 2019, v němž je jako jednatelka společnosti zapsána P. D., či usnesení ze dne 22. 5. 2019, čj. MHMP 929169/2019/Zou s výzvou žalovaného adresovanou P.K. k předložení dokumentu dokazujícího, že je zaměstnancem uvedené společnosti. Ve spisu jsou dále založeny další podklady týkající se procesně neúspěšné žádosti žalobce dle § 34 odst. 4 správního řádu.
31. Jak bylo uvedeno výše, podstatou věci je tvrzení žalobce, že jeho včasný odpor způsobil zrušení Příkazu, avšak žalovaný, jakožto správní orgán prvního stupně, nepokračoval ve správním řízení a nevydal rozhodnutí ve věci. Žalovaný naopak zastává názor, že vydaný Příkaz nabyl právní moci, jelikož žalobce proti němu nepodal řádný odpor.

32. V řešeném případě je tedy stěžejní otázkou, zda měl žalovaný vést po podání odporu proti Příkazu řízení o přestupku a v tomto řízení vydat rozhodnutí, či zda se Příkaz stal na daném skutkovém půdorysu pravomocným rozhodnutím. Pro posouzení této otázky je přitom klíčové zvážit, zda byl pan P.K. v době podání odporu osobou oprávněnou jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., neboť právě této společnosti (nikoli panu P.K.) žalobce udělil plnou moc k zastupování v předmětném správním řízení. Rovněž je třeba zvážit, zda měl být zástupce žalobce případně vyzván k odstranění nedostatku podání podle § 37 odst. 3 správního řádu.
33. Soud předně konstatuje, že zaslání emailové zprávy bez zaručeného elektronického podpisu z adresy X, doručené dne 18. 3. 2019, bylo třeba vzdor shora popsánému omezenému obsahu třeba považovat za podání ve smyslu § 37 správního řádu.
34. Jak přitom vyplývá z § 37 odst. 4 správního řádu, je-li podáno emailové blanketní podání, tj. takové, které neobsahuje žádný text (vyjádření, stanovisko) ani čitelné přílohy, bude vyvolávat právní účinky za situace, že je do 5 dnů potvrzeno.
35. V posuzované věci byl ve lhůtě k podání odporu žalobcem z emailové schránky X podán blanketní odpor, a proto za situace, kdy toto podání (tj. podání odporu) bylo ve lhůtě 5 dnů potvrzeno podáním shodného obsahu (printscreen) zaslaným prostřednictvím datové schránky domnělého zástupce žalobce, jednalo by se o včas podaný odpor.
36. Soud se tedy dále zabýval tím, zda byl odpor podán osobou oprávněnou a byl tak přípustný. Spornou otázkou v tomto ohledu je v souladu s výše uvedeným to, zda pan P.K. byl v době podání odporu osobou oprávněnou jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., které žalobce udělil plnou moc.
37. Soud podotýká, že správní řád v § 30 odst. 1 odkazuje ohledně oprávnění jednat za právnickou osobu ve správním řízení na úpravu v občanském soudním řádu (§ 21 občanského soudního řádu). Své oprávnění jednat je povinna prokázat osoba za právnickou osobu jednáající (viz Svoboda K., Smolík P., Levý J., Šínová R. a kol. Občanský soudní řád. Komentář. C. H. Beck, Praha, 2017, s. 93 – 101).
38. V posuzovaném případě přitom podal za žalobce odpor pan P.K., který pro prokázání oprávnění zastupovat žalobce v řízení před správními orgány musel správním orgánům doložit, že je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o.
39. Žalovaný staví své závěry na úvaze, že podklady dodané P.K., tj. jím tvrzené zmocnění k jednání za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., neodpovídají zápisu ve veřejném rejstříku, neboť v rozhodné době byla jedinou osobou oprávněnou jednat za společnost paní P. D. Tuto skutečnost potvrzuje výpis z obchodního rejstříku ohledně společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., ze dne 10. 5. 2019, založený ve spisovém materiálu, v němž je jako jediný společník a jednatel zapsána právě P. D. (nikoli právnická osoba Ochrana řidičů, o.s., či P.K.). Tuto skutečnost ostatně sám žalobce v žalobě nezpochybňuje.
40. K tomu soud dodává, že jak ostatně konstatoval i Nejvyšší správní soud v recentním rozsudku ze dne 18. 5. 2020, čj. 4 As 38/2020 - 43, soudům je z úřední činnosti známo, že pan P.K. je osobou opakovaně využívající obstrukční praktiky v souvislosti se správními řízeními o přestupcích podle zákona o silničním provozu (srov. např. z poslední doby

rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2020, čj. 10 As 384/2019 - 37, ze dne 28. 8. 2019, čj. 8 As 57/2019 - 57, ze dne 24. 7. 2019, čj. 1 As 283/2018 - 33).

41. Soud má za to, že jakkoli není zápis ve veřejném rejstříku nezpochybnitelný, postup žalobce, resp. jeho domnělého zástupce v této věci, představuje další obstrukční taktiku, a to s přihlédnutím ke skutečnosti, že tvrzená změna v osobě jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. měla proběhnout již v listopadu 2018, z obchodního rejstříku přitom vyplývá, že k zápisu změny jednatele došlo až dne 14. 6. 2019, tj. až po doručení oznámení žalovaného ze dne 14. 5. 2019, čj. MHMP 851269/2019/Hoc, o nabytí právní moci Příkazu. Přitom podle § 11 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, ve znění pozdějších předpisů, měla být povinnost podat návrh na zápis této skutečnosti do obchodního rejstříku splněna bez zbytečného odkladu, nejpozději do 15 dnů od tvrzené změny. Jednatel společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. byla přitom až o půl roku později zapsána právnická osoba Ochrana řidičů o.s., kterou však při výkonu funkce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. zastupuje M. P., nikoliv P.K.
42. S ohledem na závěry vyjádřené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, čj. 4 As 113/2018 - 39, č. 3836/2019 Sb. NSS, má soud za to, že jedná-li se o osobu využívající obstrukční taktiky (za tu je nutno považovat i postup domnělého zástupce žalobce v této věci, který si s ohledem na své zkušenosti s obdobnými spory musel být vědom své povinnosti řádně a jednoznačně prokázat své zmocnění jednat za žalobce), žalovaný postupoval správně, pokud za relevantní považoval údaje zapsané v obchodním rejstříku (shodně viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2019, čj. 15 A 95/2019 - 33, a navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2020, čj. 4 As 38/2020 - 43).
43. K části argumentace žalobce akcentující oprávnění pana P.K. jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., jako její zaměstnanec soud ze správního spisu ověřil, že pan P.K. zaslal žalovanému dne 16. 5. 2019 podání, ve kterém uvedl, že zasílá plnou moc, kterou je třeba založit do všech spisů uvedených spisových značek. Mezi uvedenými spisovými značkami je uvedena i spisová značka předmětného správního řízení S-MHMP 1409026/2018/Hoc. Přílohou uvedeného podání bylo pověření zaměstnance ze dne 1. 8. 2018, které má osvědčovat, že pan P.K. je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. coby její zaměstnanec. Žalovaný následně dne 22. 5. 2019 vydal usnesení o určení lhůty k provedení úkonu čj. MHMP 929169/2019/Zou (doručené dne 31. 5. 2019), kterým vyzval P.K. ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení k předložení dokumentu dokazujícího, že je zaměstnancem společnosti (členem) Pomáháme a chráníme, s.r.o.
44. Přestože byl v rámci uvedeného usnesení P.K. žalovaným poučen, že v případě, že nebude usnesení vyhověno v požadované lhůtě, nebude správní orgán brát na zřetel podání ze dne 16. 5. 2019, ze správního spisu ani z podané žaloby nevyplývá, že by tato osoba na uvedené usnesení ze dne 22. 5. 2019 reagovala. Soud opakovaně připomíná, že bylo povinností pana P.K. prokázat, že byl oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. V tomto směru soud odkazuje i na nález Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2003, sp. zn. IV. ÚS 598/02,

dle kterého: „Ustanovení § 21 o. s. ř. stanoví, kdo je oprávněn jednat za právnickou osobu, přitom z odstavce 1 písm. b) tohoto ustanovení vyplývá, že za právnickou osobu rovněž jedná zaměstnanec, který byl pověřen statutárním orgánem. Osoby splňující požadavky ustanovení § 21 o. s. ř. nepotřebují zvláštní zplnomocnění, ale z odstavce 5 § 21 o. s. ř. vyplývá, že každý, kdo jedná za právnickou osobu, musí své oprávnění prokázat. Ze slova "prokázat" zcela jednoznačně vyplývá, že nestačí své oprávnění pouze tvrdit, ale je nutné toto tvrzení rovněž věrohodným způsobem doložit.“

45. Soud tak s ohledem na shora uvedené důvody přisvědčuje žalovanému, že v daném případě nebylo věrohodným způsobem doloženo ani to, že by byl P.K. oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. coby její zaměstnanec. Ze spisového materiálu se nadto podává, že Pražskou správou sociálního zabezpečení bylo žalovanému k jeho dožádání přípisem ze dne 25. 5. 2019, čj. 42013/454959/19/213/007/Luk/2645 sděleno, že společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. není vedena v evidenci registru zaměstnavatelů.
46. Soud se konečně neztotožnil ani s žalobní námitkou, dle níž měl žalovaný v případě pochybností o oprávnění P.K. jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., vyzvat zmocněnce žalobce k předložení takového oprávnění. V tomto směru soud opakovaně odkazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, čj. 4 As 113/2018 - 39, publ. pod č. 3836/2019 Sb. NSS, ve kterém kasační soud konstatoval, že: „Uplatňování procesních práv účastníků ve správním řízení nemá vést k samoučelné přehlídce zbytečných úkonů správních orgánů. Jinak by se správní řízení stalo vyprázdňujícím rituálem zcela neúčelných procesních postupů správního orgánu bez jakéhokoliv smysluplného obsahu. Přesně k těmto koncům by ovšem vedla povinnost správních orgánů poskytovat poučení či slovy § 37 odst. 3 správního řádu „pomáhat“ podateli odstranit nedostatky podání či ho vyzvat k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, byť podatel byl již v mnoha jiných řízeních opakovaně poučován či mu bylo „pomáháno“ s tou samou otázkou. Poučení tu neplní naprosto žádnou funkci. „Pomáháno“ je někomu, kdo ve skutečnosti žádnou „pomoc“ nepotřebuje. Naopak veškeré své kroky činí jen proto, aby dosáhl právě oné „pomoci“; jinak a přesněji řečeno, aby správní orgán co nejvíce zatížil zbytečnými úkony. Jde tedy o šikanózní jednání, které je druhem zneužití práva.“ Žalovaný tak nebyl povinen ve smyslu cit. rozsudku rozšířeného senátu vyzývat podatele k odstranění vad jeho podání, neboť jak již soud uvedl, pan P.K., který odpor podal, je osobou opakovaně využívající obstrukční praktiky v souvislosti se správními řízeními o přestupcích podle zákona o silničním provozu a musel si být vědom povinnosti řádně prokázat své zmocnění jednat za žalobce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2020, 4 As 38/2020 - 43).
47. Lze tedy uzavřít, že proti Příkazu byl podán odpor osobou k tomu neoprávněnou, tj. odpor nepřipustný. Tento Příkaz se proto stal pravomocným rozhodnutím, z čehož plyne, že žalovaný neměl povinnost pokračovat v řízení o přestupku.
48. Na uvedeném závěru pak není způsobilá ničež změnit ani okolnost, že žalovaný po podání odporu nesprávně pokračoval ve správním řízení, předvolal žalobce k ústnímu jednání, které bez jeho účasti realizoval. Soud připomíná, že opravným prostředkem proti příkazu je odpor, který může být podán v souladu s § 150 odst. 3 správního řádu ve lhůtě 8

dnů ode dne oznámení příkazu. Pokud odpor podán je, příkaz se jím automaticky ruší. Pravidlo, podle kterého se podáním odporu příkaz ruší a v řízení se pokračuje, neplatí v případě, kdy je podán odpor nepřipustný nebo opožděný. Takový nepřipustný nebo opožděný odpor tedy příkaz neruší a v řízení se již nepokračuje. Jak bylo vysvětleno výše, v nyní posuzované věci nebyl proti Příkazu podán řádný odpor, pročez nemohlo dojít k aplikaci § 150 odst. 3 věty druhé před středníkem správního řádu. Jinak řečeno, v předmětném případě nenastala žádná okolnost, která by vyvolala jakékoli řízení ve věci předmětného přestupku po dni 16. 3. 2019, kdy Příkaz nabyl právní moci.

49. Pokud jde o nesouhlas žalobce a jeho advokáta se zveřejněním jejich osobních údajů na úřední desce Nejvyššího správního soudu, ke které je umožněn i dálkový přístup, resp. v databázi soudních rozhodnutí na internetových stránkách kasačního soudu, Nejvyšší správní soud již opakovaně vyslovil, že způsob, jakým soud standardně zveřejňuje rozhodnutí na svých webových stránkách, neporušuje právo na ochranu osobních údajů či soukromí žalobce ani advokáta Mgr. Václava Voříška (viz např. rozsudky ze dne 28. 11. 2018, čj. 8 As 64/2018 - 44, ze dne 17. 1. 2019, čj. 10 As 321/2017 - 38, či ze dne 31. 5. 2012, čj. 9 Ans 5/2012 - 29). Na tato rozhodnutí a v nich obsaženou argumentaci zde postačí pro stručnost odkázat.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

50. Městský soud v Praze proto podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (srov. ustanovení § 81 odst. 1 s. ř. s.) shledal, že žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného není důvodná, a soud ji proto podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
51. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s.; žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší a žalovanému, jenž byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. listopadu 2020

Mgr. Martin Lachmann
předseda senátu